

Hela vägen in i kaklet

Ett möte med Jonas Agerblom

Trött efter en lång skoldag, så gick jag och Jonas och satte oss i Oasen för att börja intervjun. Det jag inte visste var att hela vårt samtal skulle bli som att dricka varm choklad. Man ville bara veta mer och tröttheten var som bortblåst.

TEXT: CHRISTIAN HULTGREN FOTO: ANDERS TENGBERG

– **JAG HAMNADE** på Hjälpared av en tillfällighet, säger Jonas ärligt. Jag hade inte tänkt på det överhuvudtaget. Tänkte söka poliskolan först, i Växjö, Umeå och Stockholm. Det var alltså en ren tillfällighet. När jag var yngre ville jag dock bli MC-polis, så tanken har alltid funnits där. Men efter gymnasiet kände jag för att jobba istället. Jag blev personlig assistent och vikarie på en skola i två och ett halvt år.

Jag betraktar Jonas från andra sidan soffan. I tonfallet hör jag hur seriös han är och att detta är en person som verkligen vill hjälpa folk, och det med det yttersta av sin förmåga.

Det känns som en låga av entusiasm flamlar upp inom Jonas; jag blir imponerad av hur en person kan ha en sådan stark entusiasm som han har. Lågan har en väldigt stor kraft. Jonas fortsätter: Har varit med i kyrkan i åtta år, och där jobbade jag mycket med ungdomar, det är verkligen en naturlig miljö för mig. Jag trivdes bra med det.

– Men sedan kände jag att jag ville ta steget vidare, säger Jonas. Jag googlade polisprofil. Såg också en Youtubevideo om det. Så jag tänkte, varför inte? Kan ju alltid söka dit och se vad som händer. Jag kom vidare men kunde inte komma på första intervjun för att jag tror att jag hade en fotbollsmatch. Jag fick restid, och då kunde jag komma dit. Jonas, vår mentor på polislinjen, höll då i intervjun.

– Vi snackade och han ställde många frågor. Jag svarade enkelt och ärligt. Och efter några veckor fick jag beskedet att jag var antagen.

– Det är en fantastisk miljö! Jag har kompisar som sa till mig att folkhögskola är riktigt kul, och jag kan bara hålla med dem, säger Jonas leende. Jag rekommenderar det till alla människor. Veckan innan jag började här så bestämde jag mig också för att bo här och det har jag definitivt inte ångrat. Leendet och den positiva känslan som Jonas utstrålar blir ännu större då jag försiktigt ställer den svåra frågan: Vad är det roligaste med att gå på polisprofilen?

Jonas rynkar pannan och funderar ett litet tag.

– Totalt sätt är det helheten, men om man ska baka ihop allting är det alla polisbesök som vi får, och att åka ut på figurantövningar, säger Jonas. Andra bra saker är alla de praktiska saker som polisen gör i vardagen, vilket vi får vara med på. Det ger lite extra spänning, det är verkligen något som man ser fram emot. Jonas glädje smittar av sig, nu börjar jag också le.

När Jonas börjar berätta om vad han har lärt sig mest av på polislinjen, behåller rösten sin glädje men han blir mer saklig och rakt på sak.





OM JONAS AGERBLOM

Ålder: 24år.

Bor: Bollebygd

Familj: Mamma Jane, Pappa George, Lillebror Tim och två Halvbröder Johan och Adam

– **JAG HAR** lärt mig att folk har ett första intryck av mig som inte stämmer. I början så trodde folk att jag var värsta divan, att jag rent ut av var arrogant. Jag kan ta på mig det, säger Jonas ärligt. När jag är i en ny grupp så vill jag alltid vara i centrum, jag vill synas och höras, men jag har tänkt på att inte ha den approachen här och det har lönat sig. Folk säger att jag är helt fantastisk. Tar man ett steg tillbaka så släpper man in andra i gruppen.

Jag tänker och tar in det Jonas säger och jag kan inte låta bli att hålla med folk om att han är fantastisk. En riktigt glad och genuint vänlig människa. Jag funderar vidare och anar en fråga som börjar ta form i mitt huvud och jag ler när jag ställer den till Jonas, för det är den svåraste frågan jag har.

VAD ÄR DET absolut coolaste du någonsin gjort?

Jonas flinar och säger: Där fick du mig, överrumplad. Det var en mycket bra fråga för jag har gjort mycket, men nu måste jag leta i banken.

Till min förvåning börjar han nämna saker han inte har gjort först.

– Har tyvärr inte hoppat bungyjump annars hade jag väl sagt det, inte heller fallskärm även om båda två ligger högt upp på listan.

– Det är sänt jag vill göra. Coolaste?? Att spela fotboll i division tre, Hestrafors IF och vara med i tv.

Djupt imponerad av detta ber jag honom berätta mer.

– Jo det var så här att TV4 hade ett program som kallades Proffsdrömen, säger Jonas, glatt. Personer fick söka in till Proffsdrömmen, och sedan skulle Hestrafors IF få möta dem när de hade fått ihop en startelva. Hela matchen skulle också sändas i TV4 Sport.

Hestrafors IF hade då kontakt med Elfsborg där vinnaren skulle få spela om man vann. En stor anledning till detta var att Anders Svensson, hade spelat i Hestrafors IF och då tyckte Elfsborg att det var en bra klubb att möta.

Med ett stort leende fortsätter Jonas berätta.

– Laget vi skulle möta åkte till vår hemmaplan i Bollebygd. och TV4 tog med en hel del bussar till matchen. Det var fullsatt på läktarna, helt fantastisk stämning. När vi värmdes upp trixade vi lite extra med bollen bara för att det var kameror där. Bara det var coolt. Thomas Ravelli var där. Det blev 3-3 i matchen. Jonas flinar lite, fast vi hade emellertid en stor chans i den 89:e minuten. Jag var i straffområdet, och killen bakom mig fick ett helt osannolikt bra läge. Tyvärr sköt han i ribban. Det hade verkligen varit en magisk avslutning på matchen.

– Men jag är nöjd. Min lillebror gjorde två mål i matchen. Det brukar inte hända i första taget, det var väldigt kul. Det enda som gjorde mig besviken var att TV4 inte filmade oss så mycket som vi hade velat. Jag finns med i två scener.

” Jag hoppas att jag kommer in i Umeå. Jag trivs högt uppe i Sverige.

Jonas, om att söka till polishögskolan

Fotbollen har alltid funnits i mitt liv men jag tappade suget och nu satsar jag på att bli polis. Jag orkade inte med pressen. Fortsatte mest för att jag tyckte att det var kul.

VÅRT SAMTAL TAR en liten paus och Jonas berättar att musiken kom in i hans liv förra året

– Har alltid varit intresserad av musik. Hade en period då jag spelade trummor. Vikarierade inom ämnet musik på skolan. Eleverna satt då med sina MacBooks och jobbade i programmet Garage. Det ledde in på att jag kom in på att skapa musik på datorn. Det var skitkul, och skönt för då slapp man slita med trummorna. Allt finns liksom på datorn. En polare till mig håller också på att mixa musik och komponera. Han jobbar huvudsakligen i programmet FL Studio. Han brukade skicka länkar till mig så att jag kunde lyssna igenom hans låtar. Plötsligt en dag så kontaktade min kamrat mig och sa att vi kan väl sitta och chilla och mixa musik hemma hos honom. Vi satt och mixade musik i sex timmar. Vi gjorde en remix på låten Miami 82, och både två kände att detta är riktigt bra. Entusiasmen är påtaglig när Jonas fortsätter-

–P3 har ett program som heter P3 osignat där man varje vecka skickar in låtar som kan spelas på radion på helgerna, så jag tänkte varför inte? Vi kan väl skicka in den här låten. Men min kamrat vågade inte.

Skam den som ger sig, dock. Dagen efter skickade de in den.

– Meddelandet som vi skickade in med låten var: ”Tjenare denna låt är skitbra! ”Lyssna”, säger Jonas skrattande. Sedan så rullade det bara på. Fick senare redan på att låten hade lyckats och vi var med i P3. De får in ungefär femhundra låtar i veckan och väljer ut tio låtar

som får spelas i radio. Att väljas ut är en bekräftelse på att det man gör är bra. En riktigt skön känsla.

Sedan så rullade det bara på för Jonas och fler saker kom till. En tjej på skolan där han jobbade sjöng helt utomordentligt bra. Hon gick i bara i sjuan då, men nu funkar det.

–Vi spelade in låtarna Eternity och Colors med henne. Bolaget Universal Music har kontaktat oss. Vi har gjort detta i ett år och två månader och nu när vi har fått bekräftelsen att det vi gör är bra, så nu satsar vi mycket mer på det hela.

Tar det annars ganska lugnt med det hela och är mest glad över att folk lyssnar.

VAD HAR FRAMTIDEN i beredskap för herr Agerblom då? Jonas tittar mig och säger:

– När jag har slutat här så ska jag söka polishögskolan. Det blir första gången för mig. Jag hoppas att jag kommer in i Umeå. Jag trivs högt uppe i Sverige.

– Efter det kanske jag ska satsa på att bli patrullerande polis eller ungdomspolis, alltid trevligt att hjälpa folk. Jag vet inte vad framtiden har för mig, men jag vill alltid ha flera planer i luften. Det känns skönt att ha musiken i bakgrunden.

Det känns att Jonas har mycket på gång och är positivt inställd på framtiden.

Vi avslutar samtalet, jag tackar Jonas för intervjun och jag vandrar ut med oasens fontäner porlande i bakgrunden. ■